

A
NE
K
DO
TY

4

POLICAJTI

Anekdoty 4

Policajti

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.cpress.cz

www.albatrosmedia.cz

kolektiv

Anekdoty 4: Policajti – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

**ANEKDOTY 4
POLICAJTI**

CPress
Brno, 2019

Anekdoty 4

Policajti

Ilustrace: Marek Rubec

Obálka: Jaroslav Faigl

Odovědná redaktorka: Anna Sedláčková

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-264-2360-7

ISBN 978-80-264-2415-4 (1. zveřejnění, 2019)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2019 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 35 042.

© Albatros Media a. s., 2019. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA

*Policajt chytí zlatou rybku a ta mu
slibuje, že mu splní tři přání. Policajt
chvilku přemýšlí a pak povídá: „Občanský,
technický a řidičský průkaz.“*

Před 50 lety, panebože to je dávno, jsem jel odpoledne trolejbusem ze Smíchovského divadla ze zkoušky domů. Trochu jsme popíjeli, já měl prima náladu, trolejbus byl narvaný k prasknutí, lidi naštvaní. A já je ze zadní plošiny začal bavit.

Trolejbus každou chvíli zastavoval, protože silnice byla rozkopaná až k Arbesovu náměstí, a já začal: „To je krásná vyjížďka, to bychom si měli připlatit a hele tamhle je policajt a hlídá krumpáč.“

Lidi se smáli a já se začal rozjíždět:

„To znáte ten vtip, jak dva policajti...“

V ten moment mě čapnul takovej velkej chlap a povídá: „Tebe ty vtípky přijdou draho!“ a vyvlekl mě na nejbližší zastávce ven. „Tak, hochu, a půjdeš se mnou!“ Já na to: „Nepudu, já vám totiž uteču!“ Utíkal jsem až do Riegráku a někde u Rajske zahrady jsem ho setřásl. A začal jsem si dávat pozor na pusu.

*No a o mnoho let později jsem hrál
ve filmech Byl jednou jeden polda, kde se to
anekdotami o nich jen hemžilo.*

*A vidíte, teď dokonce vychází celá
knížka těchhle vtipů a nikdo ji nezakáže
a nikdo vás za ně nebude honit po Žižkově.*

*Nedávno jsem potkal známého poldu
a říkám: „Víš, že o vás vyjde knížka?“
A on na to: „To je snad vtip, ne?“*

*Tak hezké čtení, váš Láďa Potměšil
alias major Maisner*

NA POLICEJNÍ STANICI

Přijde náčelník na policejní stanici a vidí ukopnutý práh.

„Chlapi, takhle to tady přece nemůžete nechat. Kupte nějaký hřebíky a přitlučte to.“

Jeden policajt dojde do železářství, přinese pytlík hřebíků, položí jeden na práh hlavičkou dolů a začne do něj bouchat.

„Náčelníku, to ale nejde.“

„Ani se nedivím, když jsi koupil hřebíky do stropu!“

Na místo u policie se hlásí tři uchazeči.

U pohovoru se ptají prvního:

„Kolik je 2+2?“ „Eee... pět?“ „Špatně, je to čtyři, ale zmýlil jste se jen trochu, tak vás ještě vezmeme.“ Pak přijde druhý a ptají

se ho: „Kolik je 2+2?“ „No, to bude asi tři, ne?“ „Kdepak, jsou to čtyři, ale zmýlil jste se jen trochu, tak my vás ještě vezmeme.“

Pak přijde třetí a i toho se zeptají: „Kolik je 2+2?“ „Čtyři.“ „No, je to sice správně, ale je nám líto, všechna místa jsou už obsazena!“

Na policejní stanici ve vilové čtvrti Amsterdamu přiběhla večer vyděšená mladá žena s rozbitým nosem. „Vyšla jsem si na zahradu a někdo mě praštil do obličeje!“ stěžuje si. Komisař vyslal na místo činu policistu. Ten se vrátil za půlhodinu a měl rovněž rozbitý nos. „Vás taky někdo přepadl?“ diví se komisař. „Ale kdepak,“ vysvětluje policista, „taky jsem šlápl na ty hrábě.“

Obecní pastevec přijde na místní policejní stanici, a že prý se taky chce stát policistou. Policejní důstojník mu říká: „Naším kolegou se může stát jen inteligentní a především vzdělaný člověk. Jestlipak například víte, kdo napsal Babičku?“

Pastevec neví. Důstojník zajde do vedlejší místnosti a šeptá strážmistřovi: „Vedle je jeden člověk a nemůže si vzpomenout, kdo napsal Babičku. Běž mu pomoci.“ Když se za chvíli vrátí, leží pastevec na zemi. Teče mu krev z nosu, má natržené ucho, vyražený zub a kolem oka fi alový monokl. Strážmistr hrdě hlásí: „Pane kapitáne, už si vzpomněl! Babičku napsal on!“

Na policii zazvoní telefon. Náčelník zvedne sluchátko a slyší: „Pane veliteli, dnes odpoledne přivezou Novákům dřevo!“

„Ale proč mi to říkáte, na tom přece není nic trestného,“ diví se náčelník.

„Ale pane veliteli, v jednom polínku je ukryto půl kila heroinu!“

„No, to už je zajímavé, děkuji za informaci,“ říká náčelník a za chvíli už zvoní telefon u Nováků: „Nazdar Karle, tady Pepa. Hele, přijedou ti pořezat to dřevo. Bude to ta samá parta, co ti minulý týden zryla zahradu!“

Sedí tak policajti v kanceláři a jeden z nich říká: „Hele chlapi, musíme poslat někoho z nás na přezkoušení.“ Jeden se tedy přihlásí a souhlasí s návrhem. Druhý den jde na přezkoušení, posadí se a odpovídá na dotazy. Jeden z komisařů mu však dá zapeklitou otázku: “Řekněte nám, který vojevůdce vyhrál nejvíce bitev?” Policajt nemá vůbec tušení, kdo by to mohl být. Komisař tedy jde k ledničce, vyndá flašku Napoleona a nalije policajtovi panáka. Znovu se ho zeptá na tutéž otázku. Policajt se pořádně zamyslí a říká: „Generál Calex“.

Jak vznikli policajti? Polymerací
monocajtů.

Policisté vyslýchají muže:
„Proč jste toho muže čtyřikrát bodl
nožem?“
„Já ho, prosím, bodl jen jednou a to
vidlema!“

Jsou tři policajti. Jeden si kýchne.
Druhý řekne: „Na zdraví.“
Třetí řekne: „Nalejte mi taky!“

Policista hlásí nadřízenému, že se mu
narodil syn.
„Dobrá, a máte na někoho podezření?“

Co udělá policajt jako první, když dostane rozum?
Dá výpověď’.

Na policejní stanici přijímají nové policisty, kteří musí projít zkouškami ze sebeobranu, dějepisu a českého jazyka. První chlap jde ke zkouškám, neudělá tu z češtiny, rovněž další propadnou. Jeden však vyjde ze dveří celý šťastný a ostatní se ho ptají: „Tak co, udělal?“ „Jo, udělal.“ „Prosím tě, jak jsi to dokázal?“ „Ale, dali mi skloňovat slovo město, tak jsem jim řekl: mně sto, tobě sto a náčelníkovi pět set!“

Policajti mají výplatu. Nadporučík je volá podle jména: „Novák.“

Novák: „Tu!“

„25 000 Kč.“ A Novák jde pro prachy.

„Mrkvička.“ „Zde!“ „28 000 Kč.“

A Mrkvička jde pro prachy.

„Souhrn.“ Nikdo se neozývá. „Souhrn!“

Zase ticho.

„To je blbec,“ nadává nadporučík, „má tu 183 400 Kč a nechce si to vzít!“

Policajt sepsal protokol a předal ho náčelníkovi ke kontrole. Ten ho čte a vidí, že tam má napsáno „fčera“. Jde za ním a říká mu: „Podívej, tady máš chybu.“ „Aha, tam mělo být ‚fčela‘.“

Tři muži se ucházejí o místo u policie. K pohovoru si zavolají prvního z nich. Policista mu dá fotografii muže, kterou si má důkladně prohlédnout a říct, jakých zajímavých detailů si všiml. Po pár minutách uchazeč prohlásí: „Ten muž má jen jedno ucho.“ „To je fotka z profilu,“ upozorní ho policista a požádá, aby odešel. Druhý kandidát dostává stejný snímek, se stejnou otázkou. „Ten muž má jen jedno ucho!“ prohlásí po chvíli. „To je fotka z profilu!“ rozzuří se policista. I druhého kandidáta vyhodí. Třetí kandidát si několik minut prohlíží fotku a pak odpoví: „Ten muž má kontaktní čočky.“ Policista se podívá do svých spisů a uznale řekne: „Správně, je vidět, že nejste takový blbec jako ti dva před vámi. Jen mi řekněte, jak jste to poznal?“ „Snadno. Těžko může nosit brýle, když má jen jedno ucho.“

Na policejní stanici zazvoní telefon. Policajt ho zvedne a ohlásí se: „Policie, prosím...“ Ze sluchátka se ozve koktavý hlas: „Do do dobrý de den, ppane ppolicisto, jjjá vám v v volám žže tady leleleží ch ch chcí chcíplej kkkůň. Vvv vodvezte s si ho ppprosím, on už ttu z z začíná z z z zapáchat...“

„A kde leží, chlape?“

„V v v... v v v... v v v...“

„Ve Vodičkovy?“

„N n ne, v v v... v v v...“

„Prosím vás, chlape, vykoktejte si to a pak mi zavolejte“

Za hodinu opět zvoní telefon:

„Policie, prosím...“

„Do do dobrý de den, ppane ppolicisto, jjíá vám v v volám, žže tady pp pořád le le leží ten ch ch chcíplej k k kůň, ooon už t t t tady ssstrázně pa pa páchne a a a už popo něm lezou m m m mouchy a m m motaj s s se tu i d d děti...“

„No a kde leží?“

„V v v... v v v... v v v...“

„Ve Vodičkovy?“

„N n ne, v v v... v v v...“

„Sakra chlape, až si to vykoktáte, tak mi zavolejte.“

Za dvě hodiny se telefon ozve opět:

„Policie, prosím...“

„Do do dobrý de den, ppane pppolicisto, t t ten kůň už tady f f fakt hhh hrozně sssmrdí, ppp přijedte si ppp pro něj.“

„A kde sakra leží, už to víte?“

„V v v... v v v... v v v...“

„Ve Vodičkovy?“

„J j jo, už sssem ho tam v v vodtáh.“

Policajti vyfasují nové baterky. Svítí s nimi, blikají, až jeden z nich přijde na zajímavý problém. Jdou s ním za náčelníkem:

„Podívejte se, náčelníku, když rozsvítím baterku, objeví se kužel světla.“ „Hmmm.“

„A teď zhasnu a on zmizí. Kde je? Kam zmizel?“ „Hmmm, zajímavé. Zamyslím se nad tím a dám vám vědět.“ Druhý den si je nechá zavolat a říká: „Chlapci, přišel jsem na to.

Včera večer jsem vyhnal ženu a děti, všechna okna a dveře zajistil a pozhasínal celý dům. Rozsvítil jsem baterku – kužel světla. Zhasnul – kužel zmizel. Začal jsem ho všude hledat a víte, kde byl? V ledničce.“

Na stanici se policista ptá kolegy:

„Nechceš koupit kozu? Prodávám ji za třicet tisíc.“

„Jsi blázen? Kdo by ti dal třicet tisíc za kozu?!“

Za týden se opět potkají ve službě.

„Tak co koza? Už jsi ji prodal?“

„No jasně, našemu náčelníkovi. A za třicet tisíc!“

„Cože? To ti vážně za tu kozu vysázeli na dřevo třicet tisíc korun?“

„No, to ne, ale dal mi za ni dvě slepice po patnácti tisících!“

Přijde policajt do práce a hlaholí:

„Pánové, já jsem geniální!“

„Jak to?“ diví se jeho kolegové.

„Koupil jsem si lego, na kterém bylo napsáno do tří let. A já ho dokázal složit za rok!“

Žena přijde na policejní stanici: „Prosím vás, pomozte mi, můj manžel se ztratil.“

Policista založí papír do stroje a povídá:

„Můžete nám ho popsat?“

„No, měří asi 160 centimetrů,“ začne žena, „váží 90 kilo, má pleš, velké břicho, falešné zuby... Víte co? Zapomeňte na to!“

Na policii přiběhne muž a zoufale křičí:

„Zavřete mě! Zavřete mě!“

„Co blázníte, člověče?“ ptá se strážník.

„Zavřete mě! Já jsem vystřelil na svou manželku! Honem! Zavřete mě!“

„A trefil jste?“

„Právě že ne!“

Přijde chlap na konkurz na policajta a oni se ho zeptají: „Kolik je 1+1?“

„Tři.“

„No, to není zase tak špatný, je to skoro správně... Tak další otázka – dva dny v týdnu na P?“